

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

339.854

Szerző: *Eöttevényi Olivér dr.*Cím: *A tisztviselők gyógykezelése*

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helvszám

Forrás:

*Budapesti Hirlap**Bp.*

(Hely)

1921. XI/2

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A tisztviselők gyógykezelése.

Irtá *Eöttevényi Olivér dr.*

Az utóbbi napok mozgalmas eseményei közben a közönség alig vett tudomást egy oly kormányrendelet megjelenéséről, mely a tisztviselőcsaládok ezreit a jelen súlyos viszonyai közt fokozottabb mértékben a legközevetlenebbül érdekli.

Az 1921:46. tcikk alapján *Bernolák* Nándor dr. népjóléti és munkaügyi miniszter kibocsátotta 51.191/1921. számú rendeletét, mely az *Országos Tisztviselői Betegsegítési Alap* tárgyában intézkedő, fentebb említett törvénycikk végrehajtásáról szól. A rendelet kimondja, hogy az állami tisztviselők, nyugdíjasok és özvegyek, valamint azok családtagjai gyógykezelési költségeinek fedezése céljából az említett alapot létesítik és gyarapítására az állam bevételeiből hónaponként 12 millió koronát fordítanak, az érdekelt tisztviselők, nyugdíjasok és özvegyek készpénzben kapott összes járandóságaihoz pedig 2 százalékot kitevő járulékot szed az állam. Ez a rendelkezés ez év november 1-én lép életbe és ezzel kapcsolatban az igény jogosultaknak november 15-éig kell bejelenteniük, hogy melyik orvossal állapodtak meg arra nézve, hogy mint háziorvost kéri föl a család gyógykezelésére. Az orvosok közül azok vehetők figyelembe, a kik az Országos Orvosszövetség erre vonatkozó felhívásának eleget tettek, a kik tehát a háziorvosi funkciót vállalni hajlandók. A megállapodások bejelentése a tényleges tisztviselőknél hivatalfőnökhöz, a nyugdíjasok által pedig az illetményeiket számfeltevő hivatalhoz nyújtandók be. *A háziorvos díjazását teljesen az állam fogja fedezni az említett hozzájárulásokból, sőt ha külön szakorvos meghívása válnék szükségessé, akkor ez is ugyancsak díjtalanul történhetik, de a háziorvos írásbeli hozzájárulásával és a fölöttes hatóságnál történt előzetes bejelentéssel. Meghagyja a rendelet azt is, hogy a háziorvosok és a szakorvosok által irt gyógyítószereket és gyógyszer-különlegességeket a gyógyszerárak ugyancsak ingyen szolgáltatják ki s azokat az állam téríti meg*

nekik, végül elrendeltetett az is, hogy a nyilvános jellegű kórházak és gyógyintézetek után általában a magán-gyógyintézetek közül pedig a később megjelölendőknél fölmerülő ápolási költségeket szintén az említett alap téríti meg.

Dióhéjba összefoglalva, ezek az intézkedések alkotják a rendelet tartalmát, mely óriási jelentőségű szociális alkotás képét mutatja. Nemcsak napjainkban, mikor a megélhetés irtozatos gondjai a legtöbb családot igen nehéz helyzetbe sodorták, hanem már régebben is súlyos megpróbáltatás előtt állottak a tisztviselők ezrei, ha családjukban betegség fordult elő. Mig ugyanis a jómóduak fedezni tudták az orvosi költségeket a folyton fokozódó drágasággal természetesen lépést tartó mértékét, azok a társadalmi rétegek pedig, a melyek a munkás-betegsegítő pénztárak tagjai voltak, e tekintetben el voltak látva, addig a magyar intelligencia gerince, a közhivatalnokai osztály kétségbeesve állott meg annak a nagy kérdőjelnek a láttára, hogy mi-ből fedezze az orvosi és a gyógyszerári költségeket akkor, ha a család valamelyik tagja betegségbe esik? Köztudomásu, hogy a tisztviselői kar tulnyomó része vagyontalan, és azt is tudjuk, hogy az állam nem képes lépést tartani a fizetések emelése szempontjából az ugyszólván napról-napra emelkedő drágasággal. Ha tehát valamelyik családba beköszöntött a betegség, ha a családfőntartó, vagy a felezett munkában már-már összeroppanó feleség, vagy a gyermekek valamelyike megbetegedett, bizony igen sokan csak még meglevő csekély ingóságai eladása útján tudták a szükséges költségeket előteremteni, vagy pedig csak akkor fordultak orvoshoz, a mikor a baj már veszedelmes stádiumba lépett.

Ezen a szomorú helyzeten egy csapással változtat *Bernolák* rendelete, melynek a végrehajtásához azonban az orvosi kar emberszeretete és belátása is elengedhetetlen volt, mert valószínű, hogy a díjazás mértéke tekintetében ők is áldozatot hoznak. A középosztály azonban, illetve ennek egy nagy rétege, a közhivatalnokok, nyugdíjasok és család-

jaik szinte idercnyomástól szabadulnak, a mikor a törvényhozás és a népjóléti miniszter szóbanforgó intézkedéseit olvassák. A napisajtó sem haladhat el

e mellett az esemény mellett szó nélkül, mert a sok nyomoruság közt, a miben élünk, olyan lépést látunk benne, mely a magyar állam s annak illetékes szervei részéről megértést, belátást és áldozatkészséget bizonyít, a tisztviselők által hozandó hozzájárulás pedig igazán oly minimális, hogy az az ellenszolgáltatás nagyságához és fontosságához képest elenyésző.

Sokan, a kik napjaink politikai harcainól távol állunk és csendes szemlélői vagyunk a nemzetgyűlés és a kormány munkájának, a sok áldatlan pártpolitikai torzalkodás közepette örömmel és hálával állapíthatjuk meg, hogy a humanizmus eszméje nemcsak, hogy ki nem halt, hanem az illetékes tényezőket adott esetben áldásos munkásságra is serkenti. A szóbanforgó alkotásból egyébként az oroszlátrész *Bernolák* Nándort illeti, a kinek melegen érző szívéből sarjadt emez intézkedése előtt őszinte hálával hajtjuk meg az elismerés zászlaját.